

מערב רב שאוקלים טמאה, פסול, אסור. שהם טמאים, שמטמאים עצם בנדיה שפחה גויה זונה, משומם שהם בני לילית, שהיא זונה, מושום שהם בני לילית, שהיא זונה, שהיא נדה שפחה גויה זונה, שהיא נדה שפחה גויה זונה, שווים לשרשם, ועליהם נאמר (ישעה יד) כי משרש נחש יצא צפע. ובזמנ שعزيز טוב ורע שלט, שהוא חלין של טהרה וחילין של טמאה, הם חכמים שודאים לשבותות זרים טוביים, אין להם אלא מה שנוטנים להם אוזם חלין, כמו יום השבת שאין לו אלא מה שמתתקנים לו בימות החל.

ובזמן ששולט עז החיים, נבפה עז טוב ורע, ולא יהיה לעמי הארץ, רק מה שנונתנים להם תלמידי חכמים, ונכפים מחפיהם, וככלו לא היו בעולם. ובן אחר וחתר, טמאה וטהרה, לא עובר עמי הארץ, שמאבד אין בין גלות לימות הפשית (אליהם) אלא שעבוד מלכיות בלבד, שהם לא טועמים מען הרים, וצריך להם משנה באסור וחתר, טמאה וטהרה. אלא יהיו מבאים לפניהם תלמידי חכמים כמו חזק לפניו האור, שערב رب הקם עמי הארץ, הם חשותכים. ולא נקראו ישראל, אלא עברים מוכרים לישראל, ממשם שהם כבהתות, וכך פרשוה.

וישראל נקראו אדים. ומפני שיש בהם בהמה ואדים? וזה שבותם (יחזקאל ל) ואפן צאני צאן מרעתתי אדים אתם. ואפן צאני צאן מראתי מראתי - הם עמי ארצorth טוביים מצד הטוב. אדים אתם - תלמידי חכמים.

ובפסוק זה גם רמזו לנו, (קהלים פא) לו עמי שומע לי ישראל וגוי. אמר שאמר עמי הארץ, בתר דאמר עמי, אמר קאמיר ישראל. אלא עמי: עמי הארץ. ישראל: תלמידי חכמים. ובגיניהו אמר (שמות יד) ובני ישראל יוצאים ביד רמה.

מערב רב, דאלין תומאה פסול אסור, דאיןון מסאBIN, דמסאBIN גרמייהו בנדה שפחה גויה זונה. בגין דאיןון בגין דليلית, דאייה, נדה שפחה גויה זונה מזרין לשרישיהו. ועליהו אחותם, (ישעה יד) כי משרש נחש יצא צפע.

ובזמן דאלין דטוב ורע שלט, דאייה חולין דטהרה, וחולין דטומאה. איןון חכמים דרמיין לשבותות זרים טוביים, לית לון אלא מה דיבין לון אינון חולין. בזונא דיום השבת, דלית ליה, אלא מה דמקניין ליה ביום דחול.

ובזמן דשלט אילנא דחי, אתביביא אילנא דטוב ורע, ולא יהא לעמי הארץ, אלא מה דיבין לון תלמידי חכמים, ואתביבין תחומייהו, ובאלו לא והוא בעלה.

והבי איסור והיתר, תומאה וטהרה, לא אחותר מעמי הארץ. דמסטריהו לית בין גלותא לימות המשיח (לנבייהו) אלא שעבוד מלכיות בלבד דאיןון לא טעמין מאילנא דחי, וצריך לון מתניתין באיסור והיתר תומאה וטהרה. אלא יהונ מבויזים קדם תלמידי חכמים, בזונא דחשובא קמי נהורא, דערב רב איןון עמי הארץ איןון חשיכין. ולא אתקראיו ישראל, אלא עבדין זבינין לישראל, בגין דאיןון בעירים. וזה אווקמיה.

וישראל אתקראיו אדים, ומפני דאית בהון בעיר ואדם. הדא הוא דכתיב, (יחזקאל לד) ואתן צאני צאן מרעתתי אדים אתם. ואתן צאני צאן מרעתתי, איןון עמי הארץ, טבי, מפטרא דטוב. אדים אתם, תלמידי חכמים. ובקרוא דא נמי רמאי ליה, (תהלים פא) לו עמי שומע לי ישראל וגוי. בתר דאמר עמי, אמר קאמיר ישראל. אלא עמי: עמי הארץ. ישראל: תלמידי חכמים. ובגיניהו אמר (שמות יד) ובני ישראל יוצאים ביד רמה.

אמר שאמר עמי, למה אמר ישראל? אלא עמי - עמי הארץ, נאמר (שמות יד) ובני ישראל יצאים ביד רמה.